

Els Lesage
Meringue, 2018

Els Lesage
*A place to hide,
so high #2*, 2018

Els Lesage
*(The magical difference between)
volume & electricity*, 2018

Memorabilia vitaliseren de grafische experimenten van Els Lesage

Flink wat decibels bewegen zich vrij door de gangen van De Tank, de tijdelijke residentieplek van een dertigtal creatievelingen op De Burg in Brugge. Na een stevige dreun op de deur verwelkomt de goedlachse Els Lesage me in haar atelier. Na een deelname aan Kunstenfestival Watou en een samenwerking voor Open Ateliers liet het werk van Els mij niet meer los. Het moment was aangebroken om haar artistieke praktijk beter te leren kennen.

De aanwezige tools en kunstwerken verklappen me vrij snel dat Els werk maakt met een sterk grafische inslag. Ze heeft een bijzondere interesse voor druktechnieken als risoprint en zeefdruk, een belangstelling die eveneens resoneert in haar schilderijen. Els vertrekt bij voorkeur van memorabilia uit haar eigen omgeving. Motieven als kledingstukken, kantjes en andere dagdagelijkse objecten symboliseren periodes, situaties en personen die er niet meer zijn. Op een luchtige manier laat haar werk ons nadenken over het thema vergankelijkheid. Helemaal anders zijn de semi-abstracte schilderijen met landschappelijke en politieke thema's die ik her en der zie hangen. Deze werken blijken van Bart Vinckier te zijn, haar levensgezel waarmee ze dit atelier en de passie voor kunst deelt.

De kiem voor het kunstenaarschap werd gedurende Els' jeugdijaren gelegd, maar de focus kwam initieel te liggen op haar ingenieursstudie. In 2006 behaalde ze haar doctoraat in de toegepaste biologische wetenschappen. Professioneel bezig zijn met kunst bleek niet evident. Omdat Els op haar honger bleef zitten, besloot ze om geleidelijk aan meer tijd te investeren haar kunstpraktijk. In de tussentijd genoot ze zowel een opleiding schilderkunst aan de Stedelijke Academie voor Schone Kunsten in Roeselare als vrije grafiek aan de Academie voor Beeldende Kunst in Gent.

Experiment en onderzoek

Hoewel de voorkeur van Els uitgaat naar diverse technieken van doordruk, grijpt ze graag terug naar het schilderen met acryl- en olieverf. Ze ziet deze media als gelijkwaardig en onderwerpt ze aan allerhande experimenten. Dit gebeurt enerzijds door elk

medium afzonderlijk te bestuderen, anderzijds laat Els de grenzen van elk medium vervagen door verschillende technieken te betrekken tijdens het creatieproces van een werk. Door het accent te leggen op het proces, in plaats van toe te werken naar een vooropgesteld resultaat, stoot ze steeds op onverwachte doch interessante situaties. Een bepaalde drukfout kan de aanleiding zijn om een fenomeen verder te onderzoeken zodat nog meer boeiende effecten tevoorschijn kunnen komen. Denk maar aan de kleine verschuivingen tijdens het machinale proces van risoprinting, een afwijking die de directe aanleiding vormde voor de creatie van haar zevendelige reeks (*The magical difference between volume & electricity*). Door deze strategie te combineren met het gebruik van verschillende technieken, of het aanbrengen van meerdere lagen op een drager, countert Els de reproduceerbare aard van elk drukproces.

Het exploreren van mediums specifieke eigenschappen gaat hand in hand met de fascinatie van Els voor memorabilia. Door de objecten met een sterke herinneringswaarde te combineren met een grafische dimensie, slaagt Els erin om onze verhouding met bepaalde personen, plaatsen en situaties in een mum van tijd op te roepen. Onverwachts kunnen we geconfronteerd worden met de aanwezigheid van het afwezige. Daarnaast voedt Els haar interesse voor de potentiële kracht van dagdagelijkse voorwerpen met literatuur. Boeken als *De stilte van het licht* van Joost Zwagerman en *De paleizen van het geheugen* van Gerrit Komrij en Willem van Malsen hadden een positieve invloed op haar artistieke ontwikkelingsproces.

Ten slotte valt me op dat Els voornamelijk aan de slag gaat met vrouwelijke beeldelementen, motieven die veelal geassocieerd kunnen worden met textiel. Boeiend hierbij is dat kledingstukken of kantjes niet met cultuurhistorisch vrouwelijke, ambachtelijke methodes – zoals breien, naaien en weven – op de drager worden aangebracht. Nee, Els maakt gebruik van industriële druktechnieken om persoonlijke ervaringen te onderwerpen aan uiteenlopende vormelijke experimenten. Samen met een groep hedendaagse kunstenaars slaagt Els erin om tegelijkertijd het begrip textielkunst te bevragen en het conceptmatig te verrijken. Aangezien Els zich niet verwant voelt met feministische kunstenaars, biedt haar werk rust in politiek geladen tijden.